

تذکر مهم: سوالات اول هر جزء مربوط به «حفظ» و چهار سؤال بعدی آن مربوط به «ترجمه» می باشد.

جزء ۱

۱- کدام عبارت در آیه «وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ...»، وجود ندارد؟ (بقره/۶۱)

۱) أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ
۲) ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

۳) يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
۴) وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ

۲- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ (بقره/۱۰۷)

۱) و ای کاش! خدا می خواست تا گوش و چشم های آنها از میان برود.

۲) و اگر خدا می خواست، قطعاً گوش (شنوایی) و چشمان (بینایی) شان را [از بین] می برد.

۳) و هرگاه خداوند اراده کند، قطعاً گوش و چشم های ایشان در آید.

۴) و اگر مشیت الهی باشد، بی تردید، گوش و چشم های آنها محو شود.

۳- فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ (بقره/۱۰۴)

۱) پس، از آن آتشی که سوختن مردمان و سنگها هستند، بپرهیزید.

۲) پس، از آتشی که هیزمش مردم و سنگها هستند، ترسیدند.

۳) پس، بپرهیزید از آتشی که سوختن سنگهایی است که مردم می آورند.

۴) پس، از آتشی که هیزمش مردمی سنگدل هستند، بترسید.

۴- فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (بقره/۳۸)

۱) هر آنکه هدایتیم را پیروی کرد، هیچ گونه ترسی نداشته و اندوهگین نمی شود.

۲) پس کیست که از هدایتیم پیروی کند تا ترس و اندوهی به ایشان نرسد؟

۳) آنها که هدایتیم را پیروی کنند، نه بیمی بر آنها است و نه غمگین می شوند.

۴) [بدانید] تنها کسانی از بیم و حزن در امانند که هدایت پذیر باشند.

۵- وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ (بقره/۱۲۳)

۱) و هر کس کفر بورزد پس اندکی بر خوردارش می کنم، سپس او را به سوی عذاب آتش می کشانم.

۲) و کافر را اندکی بهره دهم و آن گاه آتش دوزخ، او را درمانده (مضطرب) گرداند.

۳) و هر کافری که بدو بهره اندکی رسانم، ناگزیر به عذاب دوزخ در آید.

۴) و چه کسی کفر ورزیده تا او را کم بهره سازم و به دوزخ درافکنم؟

جزء ۲

۶- آیه بعد از عبارت «فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ...» با کدام عبارت تمام می شود؟ بقره ۲۰۹

۱) وَاللَّهُ تَعْوِيرُ الْأُمُورِ
۲) وَاللَّهُ الْمَصِيرُ
۳) وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورُ
۴) فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۷- الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ (بقره/۱۹۷)

۱) حج از مشهورترین [عبادات] شناخته شده است.

۲) حج، در ماه‌های معینی است.

۳) حج در شهرهایی (مکان‌هایی) مشخص برگزار می‌گردد.

۴) حج [برای همگان]، مشهور و معلوم است.

۸- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ (بقره/۱۳۰)

۱) و اگر خدا می‌خواست (بخواهد) شما را لعنت می‌کرد (می‌کند).

۲) و اگر خدا می‌خواست (بخواهد) شما را به زحمت می‌انداخت (می‌اندازد).

۳) و اگر خدا بخواهد، شما را لعنت می‌کنم.

۴) و ای کاش! خدا شما را لعنت کند.

۹- لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا (بقره/۲۳۳)

۱) هیچ‌کس را جز به اندازه توانش مکلف نساز!

۲) هیچ‌کس را مگر به اندازه توانش تکلیف نساختی.

۳) هیچ‌کس، جز به اندازه توانانی‌اش، تکلیف نمی‌شود.

۴) از هیچ‌کس تکلیفی ساقط نمی‌شود، مگر آنکه (آن تکلیف) وسیع (دشوار) باشد.

۱۰- قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (بقره/۱۹۱)

۱) گفتند: «و ما را چه می‌شود که در راه خدا نجنگیم»

۲) گفتند: «و اگر در راه خدا پیکار نکنیم، چه خواهد شد؟»

۳) گفتند: «و اگر در راه خدا نجنگیم، باکی بر ما نیست»

۴) گفتند: «و چرا با ما که در راه خدا هستیم، نمی‌جنگند؟»

جزء ۳

۱۱- آیه «قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ...» (آل عمران/۳۶)، با کدام عبارت پایان می‌یابد؟

۱) إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

۲) إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۳) إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۴) وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا (بقره/۱۲۹)

۱) و به چه کسی حکمت داده شده است؟ حقا که او، خیر فراوانی دارد.

۲) و به هر کس حکمت داده شود، به یقین، خیری فراوان داده شده است.

۳) و هر کس حکمت را می‌جوید، پس باید خیر فراوانی برساند.

۴) و به هر کسی حکمت دهد، گویا خیر فراوان یافته است.

۱۲- وَلَا يَأْتِ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا (بقره/۲۸۲)

۱) و شاهدان، هنگامی که [برای گواهی] دعوت می‌شوند، نباید خودداری نمایند.

۲) و شهیدان از [اجابت] دعوت [حق] ایابی ندارند.

۳) و نباید ادعای شاهدان را نادیده گرفت.

۴) و شاهدان در هنگام گواهی دادن، نباید بیم داشته باشند.

۱۴- وَإِنْ تَبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ (بقره/۳۸)

۱) و اگر آنچه در دل‌های تان هست، آشکار یا پنهان کنید، خداوند شما را به آن محاسبه می‌کند.

۲) و آنچه در درون تان پیدا یا پنهان است، همانا خدا شما را به آن محاسبه می‌کند.

۳) و درون تان را پیدا یا پنهان مسازید؛ زیرا، خداوند بدان شما را به حساب خواهد کشید.

۴) و اگر آنچه در درون تان هست پیدا یا پنهان گردد، خداوند [در هر صورت] به حساب شما می‌رسد.

۱۵- فَيُوفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ (آل عمران/۵۷)

۱) پس [خداوند] مزدشان را به صورت کامل، به آنها می‌دهد.

۲) پس باید پاداش‌شان را به آنها داد.

۳) پس وفادارانه، مزد خویش را می‌گیرند.

۴) پس باید مزد یکدیگر را به صورت کامل، بپردازند.

جزء ۴

۱۶- آیه پس از آیه «إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَمَى الْجَمْعَانِ...»، با کدام عبارت پایان می‌یابد؟ (آل عمران/۱۰۵)

۱) وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۲) وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

۳) وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۴) وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

۱۷- وَيَجُوبُونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا (آل عمران/ ۱۸۸)

۱) و دوست دارند بی‌جهت از کارهایی که انجام نشده، تمجید کنند.

۲) و دوست دارند بدان کارها که نکرده‌اند، ستایش شوند.

۳) و [چون] دوستشان دارند، کارهای نکرده آنها را هم می‌ستایند.

۴) و به آنچه هرگز انجام نداده‌اند، دل خوش و خشنود می‌شوند.

۱۸- وَإِنْ يُقَاتِلُواكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ (آل عمران/ ۱۳۷)

۱) و اگر با شما بی‌کار کردند، شما آنها را به عقب برانید.

۲) اما چنانچه با شما نبرد کنند، شما را به عقب می‌رانند.

۳) و چنانچه با شما نبرد کنند، شما از پشت [سر] بر آنها هجوم خواهید برد.

۴) و اگر با شما بی‌کار کنند، به شما پشت نمایند. [فرار می‌کنند]

۱۹- أَفَأَنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ (آل عمران/ ۱۴۴)

۱) پس آیا اگر او بمیرد یا بکشد، شما جبهه را رها می‌سازید؟!

۲) پس آیا اگر او بمیرد یا کشته شود، به گذشته‌های خود باز می‌گردید؟!

۳) پس اگر او از دنیا رود یا کشته شود، (مرگ او) شما را به گذشته‌های تان باز می‌گرداند؟!

۴) پس چنانچه او از دنیا رفت یا شکست خورد، شما [باید] به پشت [جبهه] باز گردید.

۲۰- الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا (آل عمران/ ۱۶۸)

۱) کسانی که [در خانه] نشستند و درباره برادران خود گفتند: «اگر از ما پیروی می‌کردند، کشته نمی‌شدند.»

۲) کسانی که به برادران خویش گفتند: «ای کاش! از ما اطاعت کرده و در خانه می‌ماندند تا کشته نشوند.»

۳) آنان که به برادران خود گویند: «در خانه بنشینید، اگر از ما فرمان برید، کشته نخواهید شد.»

۴) کسانی که به برادران [و دوستان] خود گفتند: «اگر از ما پیروی کنند و بر جای مانند [هیچ‌یک] کشته نمی‌شوند.»

جزء ۵

۲۱- کدام عبارت در آیه «وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً...» (نساء/۹۲)، نیامده است؟

(۱) وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

(۲) وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

(۳) وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا

(۴) فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

۲۲- يَسْتَرْوْنَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ (نساء/۴۴)

(۱) گمراهی را می‌خرند و می‌خواهند شما [نیز] راه را گم کنید.

(۲) گمراهی را برمی‌گزینند و اراده می‌کنند شما راه را گم کنید.

(۳) [خود] گمراه گشته و دوست دارند شما نیز [دیگران را] از راه منحرف سازید.

(۴) گمراهی را برگزیده و درصدد آنند تا شما را از راه بیرون رانند.

۲۳- وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ» (نساء/۸۳)

(۱) و هنگامی که حادثه پیروزی یا شکستی سراغ آنها می‌آید، به آن بی‌اعتنایی می‌کنند.

(۲) و زمانی که به سراغ امری چه امنیت‌آفرین و چه دلهره آور برونند، در دل تردید دارند.

(۳) و چون خبری از ایمنی یا ترس به آنها برسد، آن را منتشر می‌کنند.

(۴) و هنگامی که خبری از ایمنی یا ترس به سراغ آنها بیاید (بدون تحقیق) آن را می‌پذیرند.

۲۴- وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ (نساء/۵۷)

(۱) و شما [به] چیزهایی از خدا امید دارید که آنها امید ندارند.

(۲) و خدا شما را امیدوار می‌سازد [و] آنها را ناامید می‌کند.

(۳) و شما امید ندارید که خدا امید داشته باشند.

(۴) و امید شما نسبت به [درگاه] خداوند است [و حال آنکه] آنها هیچ امیدی ندارند.

۲۵- فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا (نساء/۱۳۵)

(۱) پس در اجرای عدالت، از خواسته نفس پیروی نکنید.

(۳) و از هوای نفس پیروی نکنید تا عدالت برپا گردد.

(۲) پس از هوای [نفس] پیروی نکنید؛ که منحرف می‌شوید.

(۴) پس در اجرای عدالت، هواخواه [کسی] نباشید.

جزء ۶

۲۶- کدام آیه با عبارت «وَكُفِيَ بِاللَّهِ وَكَيْلًا»، پایان می‌یابد؟

(۱) لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ (نساء/۳۱)

(۲) يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ (نساء/۷۱)

(۳) وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (مائده/۱۲)

(۴) وَفَقِينَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِعَيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ (مائده/۵۶)

۲۷- وَلَا تَزِدْوا عَلَی ادْبَارِکُمْ فَتَقْلِبُوا خَاسِرِینَ (مائده / ۵۱)

- (۱) و به پشت سرتان بازگردید که زیانکار می شوید.
 (۲) نسبت به گذشته خودتان تردید نکنید که زیانکار می شوید.
 (۳) شک و تردید به دلتان راه ندهید که زیانبار می شوید.
 (۴) به پشت سرتان نگاه نکنید که خسارت می بینید.

۲۸- کُونُوا قَوَّامِینَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ (مائده/ ۸)

- (۱) برای خدا برخیزید، در حالی که شاهد عدالت [او] هستید.
 (۲) با اقتدار، به عدالت (دادگری) خدا شهادت دهید.
 (۳) قیام کننده برای عدالت خداوند [و] شهیدان [راه] او باشید.
 (۴) قیام کنندگان برای خدا [و] گواهی دهندگان به دادگری باشید.

۲۹- یَهْدِی بِهٖ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ (مائده/ ۶۲)

- (۱) خداوند به وسیله آن [کتاب]، پیروان [قرآن] را به راه سلامت راهنمایی می کند.
 (۲) خداوند هر کسی را که از خشنودی او پیروی کند، به وسیله آن [کتاب]، به راه های سلامت رهنمون می شود.
 (۳) هر کس از رضایت الهی؛ [یعنی] راه های سلامت پیروی کند، به وسیله قرآن، هدایت می شود.
 (۴) خداوند هر کسی را که از راه های سلامت پیروی کند، به سوی بهشت خویش رهنمون می شود.

۳۰- لَیْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَیْهِمْ (مائده ۸۰)

- (۱) قطعاً خشم الهی بر ایشان، سبب شد که آنچه از پیش برای خود فرستاده اند، زشت و ناروا باشد.
 (۲) واقعاً بد بود آنچه خودشان از پیش، برای خویش فرستادند؛ [در نتیجه] خدا بر آنها خشم گرفت.
 (۳) چه ناپسند است آنچه، خود در آن گام می نهند؛ [و] خشم الهی را در پی دارد.
 (۴) قطعاً غضب الهی بر آنها رواست؛ زیرا، [نفس] خود را به گناه افکندند.

جزء ۷

۳۱- در آیه پس از آیه «يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا اُجِبْتُمْ...» (مائده/ ۱۰۹)، کدام عبارت وجود دارد؟

- (۱) فَيَكُونُ طَيْرًا يَّادِّنَ اللّٰهَ
 (۲) وَتَبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ يَّادِّنِی
 (۳) يَكْلِمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
 (۴) وَقَالَ الَّذِینَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا

۳۲- قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِکُمْ ثُمَّ اصْبَحُوا بِهَا کَافِرِینَ (مائده/ ۱۰۴)

- (۱) قطعاً گروهی پیش از شما آن سؤال را پرسیدند و سپس صبح گاهان بدان کفر ورزیدند.
 (۲) همانا گروهی از جانب شما، چنین درخواستی داشتند و سپس بدان کافر شدند.
 (۳) به یقین، گروهی پیش از شما [نیز] این [پرسش ها] را پرسیدند؛ آن گاه به آن، کافر شدند.
 (۴) بی شک امتی پیش از شما همان درخواست را داشتند و سپس نسبت به آن ناسپاسی ورزیدند.

۳۳- قَالُوا نُرِیدُ اَنْ نَّاکُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا (مائده/ ۱۰۳)

- (۱) گفتند: «می خواهیم از آن بخوریم و تو قلب های ما را اطمینان دهی و به راستی، بدانیم که به ما راست گفته ای.»
 (۲) گفتند: «می خواهیم آن را خورده و دل های مان آرام شود و می دانیم تو صادق هستی.»
 (۳) گفتند: «اراده ما آن است که از آن خورده و تو قلب های ما را آرام سازی و آگاه شویم که تو به صداقت ما علم داری.»
 (۴) گفتند: «می خواهیم از آن بخوریم، و دل های ما آرامش یابد، و بدانیم که به یقین، به ما راست گفته ای.»

۳۴- فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشِهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا مَائِدَه/ (۱۶۷)

(۱) پس به خدا سوگند یاد می‌کنند که گواهی ما قطعاً از گواهی آن دو درست‌تر است.

(۲) پس سوگند به خدا که ما گواهی می‌دهیم و گواهی ما درست‌ترین است.

(۳) پس به خداوند قسم می‌خورند در حالی که گواهی ما از شهادت ایشان درست‌تر است.

(۴) پس به خداوند قسم خوردند که شاهد ما هستند و هر دو شاهد بر حق اند.

۳۵- بَلْ آيَاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ (انعام/ ۱۶۱)

(۱) بلکه به سوی او دعا می‌کنید تا آنچه را می‌خواهید برطرف کند.

(۲) آیا تنها او را می‌خوانید تا اگر خواست، آن [حوایج تان] را برطرف کند؟!

(۳) بلکه تنها او را می‌خوانید و اگر او بخواهد، آنچه را که به خاطرش او را خوانده‌اید، برطرف می‌سازد.

(۴) بلکه به سوی او دعا می‌کنید و او اگر بخواهد آنچه ادعا می‌کنید را برطرف می‌سازد.

جزء ۸

۳۶- کدام آیه با عبارت «أَفَلَا تَتَّقُونَ»، پایان می‌یابد؟

(۱) وَآلِي تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا... (اعراف/ ۷۳)

(۲) وَآلِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا... (اعراف/ ۸۵)

(۳) وَآلِي عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا... (اعراف/ ۷۵)

(۴) وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ... (اعراف/ ۸۴)

۳۷- وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا (انعام/ ۱۲۶)

(۱) و این راه پروردگار توست که مستقیم است.

(۲) و این راه پروردگار استوار توست.

(۳) و این راه، مستقیماً به پروردگارت ختم می‌شود.

(۴) و این راه پروردگار توست، استقامت بورز.

۳۸- ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ (انعام/ ۱۵۴)

(۱) سپس به موسی که نیکی کرده بود، کتاب کاملی دادیم.

(۲) سپس به موسی کتاب دادیم تا نیکی را تمام کند.

(۳) سپس به موسی کتاب دادیم، برای اینکه [نعمت را] بر کسی که نیکی کرده، تمام کنیم.

(۴) سپس به موسی تمام کتاب را دادیم؛ همان کسی که نیکوکار بود.

۳۹- وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (انعام/ ۱۵۳)

(۱) و از راه‌های پراکنده و متفرق نرفتند و از راه او دور شدند.

(۲) از راه منحرف نشوید که راه او را گم می‌کنید.

(۳) و از راه‌های دیگر پیروی نکنید که شما را از راه او پراکنده (جدا) می‌کند.

(۴) از راه‌های ناشناخته نروید که از راه او دور می‌شوید.

۴۰- قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (اعراف/ ۱۷۰)

(۱) همانا مؤمنان گفتند: «[آیا] به رسالت او ایمان نیاوریم؟!»

(۲) گفتند: «همانا، ما به آنچه وی بدان رسالت یافته، مؤمنیم.»

(۳) گفتند: «قطعاً به آنکه او را فرستاده است، مؤمنیم.»

(۴) گفتند: «بی‌شک ما مؤمنیم، او به چه چیزی فرستاده شده است؟»

جزء ۹

۴۱- آیه قبل از آیه «قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا...»، با کدام عبارت آغاز می‌شود؟ (اعراف/۱۳۶)

۱) وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ

۲) وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ

۳) وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ

۴) قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا

۴۲- فَلَمَّا الْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرَهُبُوهُمْ (اعراف/۱۳۷)

۱) و هنگامی که [ساحران وسایل خود را] افکندند، دیدگان مردم را افسون کردند و آنها را ترساندند.

۲) و چون افکندند، چشمان مردم را سحر کرده و آنها را شگفت زده کردند.

۳) وقتی [بزارشان بر زمین] افتاد، چشمان مردم سحر شده و از ساحران ترسیدند.

۴) و چون افکندند، سحر نموده و چشمان مردم را ترس فراگرفت و وحشت زده شدند.

۴۳- قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا (اعراف/۱۳۸)

۱) گفت: «آیا غیر از خدا معبودی برای شما بجویم؟»

۲) گفت: «آیا جز خدا را می پرستید؟»

۳) گفت: «آیا غیر خدا کسی شما را واداشت که خدایی دیگر را بپرستید؟!»

۴) گفت: «آیا جز خدا را برای پرستش برگزینیم؟!»

۴۴- قَالَ يَبَسُّ مَا خَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ (اعراف/۱۳۹)

۱) گفت: «پس از من، چه بد جانشینانی برای من بودید! آیا بر فرمان پروردگارتان پیشی گرفتید؟»

۲) گفت: «از این پس، شایسته شما نیست که جانشین من شوید. آیا به فرمان پروردگارتان گوساله پرستیدید؟»

۳) گفت: «پس از من، چه بد جانشینانی برای من بودید! آیا فرمان پروردگار، شما را به عجله واداشت؟»

۴) گفت: «شما شایستگی جانشینی پس از مرا ندارید. آیا از فرمان پروردگارتان شتاب می‌ورزید؟»

۴۵- وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ (اعراف/۱۴۰)

۱) و برادران شان (یاران شان) را پیوسته گمراه می‌سازند و [در این امر] کوتاهی نمی‌ورزند.

۲) و برادران شان (یاران شان) همیشه آنها را در گمراهی مدد (یاری) می‌دهند و [اینها] نیز تقصیری ندارند.

۳) و برادران شان (یاران شان)، پیوسته آنها را به گمراهی می‌کشاند و کوتاهی نمی‌کنند.

۴) و برادران شان (یاران شان) همواره آنها را در گمراهی یاری می‌کنند و هیچ قصوری ندارند.

جزء ۱۰

۴۶- كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ وَإِسْرَافَ آلِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (توبه/۱۳۶)

۴) فَتَرَىٰ صُورًا

۳) تَرَضُّوْنَهَا

۲) عَشِيرَتُكُمْ

۱) الرَّسُولِ

۴۷- الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ (انفال/۵۶)

(۱) کسانی که با آنها پیمان بستید [اما] هر بار پیمان خویش را شکستند.

(۲) همان کسانی که با برخی از آنها [بارها] پیمان بستید، ولی هر بار پیمانشان را می شکستند.

(۳) آنها که با تو پیمان بستند و پیمان خود را شکستند.

(۴) کسانی که هر بار با آنها پیمان بسته می شود، پیمان خویش را می شکستند.

۴۸- إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (توبه/۹)

(۱) همانا آنها بد هستند [و] عملشان [نیز] ناشایست است.

(۳) قطعاً اعمال زشتی را مرتکب خواهند شد.

(۲) به راستی چه بد است آنچه را آنها همواره انجام می دادند.

(۴) همانا [رفتارشان] بد است [و] نباید آنها را انجام دهند.

۴۹- وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ توبه/۵۵

(۱) و زمین از نعمت‌های خود به شما ارزانی داشت.

(۳) و زمین را برای شما فراخ قرار داد تا سود برید.

(۲) و زمین با همه فراخی بر شما تنگ گردید.

(۴) و زمین، شما را به خاطر گناhtان در هم خواهد کوبید.

۵۰- يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ (توبه/۶۵)

(۱) منافقان بیم دارند که سوره‌ای به ضرر آنها نازل شود که آنها را از آنچه در دل‌هایشان هست، آگاه کند.

(۲) منافقان را برحذر می دارد که مبدا سوره‌ای نازل شود و آنها را از درون قلب‌هایشان آگاه گرداند.

(۳) منافقان مترصدند تا سوره‌ای نازل شود که تو آنها را از آنچه در دل‌هایشان هست، آگاه کنی.

(۴) منافقان بیم دارند که تو سوره‌ای به ضرر آنها آوری و آنها را از آنچه در دل‌هایشان هست، آگاه کنی.

جزء ۱۱

۵۱- آیه « فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ »، با کدام کلمه پایان می یابد؟ یونس ۳۲

(۴) تَفْتَرُونَ

(۳) تَعْمَلُونَ

(۲) تَكْتُمُونَ

(۱) تَعْلَمُونَ

۵۲- وَلِيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى (توبه/۱۷)

(۱) و قطعاً سوگند یاد می کنند که: اراده‌ای جز نیکی نداشته‌یم.

(۲) و قطعاً باید سوگند بخورند که تنها، در پی نیکی هستیم.

(۳) و بی شک سوگند می خورند که تنها نیکی به آنها خواهد رسید.

(۴) و باید قاطعانه سوگند خورند که اراده‌ای نیک داریم.

۵۳- وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نُنْظِرُ بَعْضَهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرْتَدُّوا مِنْ أَحَدٍ (توبه/۳۷)

(۱) و هرگاه [خداوند] سوره‌ای را فرو فرستد، برخی، برخی دیگر را نگاه کرده [و می گویند]: آیا شما کسی را می بینید؟

(۲) و چون سوره‌ای نازل می شود، به یکدیگر نگاه کرده [و می پرسند]: آیا کسی از شما، سوره‌ای می بیند؟

(۳) و هنگامی که سوره‌ای نازل شود، برخی از آنها به برخی دیگر نگاه می کنند [و می گویند]: آیا هیچ کس شما را می بیند؟

(۴) و هرگاه سوره نازل شود، برخی منتظر برخی دیگر مانده [و گویند]: آیا شما کسی را مشاهده می کنید؟

۵۴- قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِهِ نَفْسِي (يونس/ ۱۵)

۱) بگو: «اگر آن را از پیش خود تغییر دهم، چه چیزی (پاداشی) برای من خواهد بود؟»

۲) بگو: «تبدیل آن از سوی من، چه سودی برای شما خواهد داشت؟»

۳) بگو: «این چه کاریست؟! که من آن را به اختیار خویش تغییر دهم.»

۴) بگو: «برای من ممکن نیست که آن را از پیش خود عوض کنم.»

۵۵- أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ (يونس/ ۵۱)

۱) آیا سپس، هنگامی که [عذاب] هنوز واقع نشده، به آن ایمان آوردید؟!

۲) آیا الان پس از آنکه [عذاب] واقع شد، به آن ایمان می‌آورید؟!

۳) سپس، آیا هنگامی که [عذاب] واقع شد، به آن ایمان می‌آورید؟!

۴) سپس، آیا [عذاب] واقع نشد که بدان ایمان آورید؟!

جزء ۱۲

۵۶- در کدام گزینه، ترتیب متوالی دو آیه یادشده (در سوره هود)، رعایت شده است؟

۱) وَلَيْنَ آخَرْنَا عَذَابُ الْعَذَابِ... وَلَيْنَ آذَقْنَاهُ نِعْمَاءً...

۲) قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ... قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا...

۳) فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ... وَمَا كَانَ رِئُكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ يَظْلَمُونَ...

۴) وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي... قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ...

۵۷- وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ (هود/ ۳۰)

۱) و ای قوم! هر کس مرا در راه خدا یاری کند، او را نمی‌رانم.

۲) و ای قوم من! اگر آنها را برانم، غیر از خدا، چه کسی مرا یاری خواهد کرد؟

۳) و ای قوم من! اگر آنها را برانم، چه کسی مرا در برابر خدا یاری خواهد کرد؟

۴) و ای قوم! اگر آنها مرا رها کنند، چه کسی از سوی خدا مرا یاری می‌کند؟!

۵۸- فُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ (يوسف/ ۵۱)

۱) در باره آنچه [شما دو تن] از من نظر خواستید، به طور قطعی داوری کردم.

۲) چیزی که درباره آن از من می پرسیدید، به طور کامل تعبیر شد.

۳) مشکلی (خطری) که با نگرانی در باره آن از من سوال می کردید، مرتفع شده است.

۴) چیزی که درباره آن از من پرسیدید، (تقدیر آن) قطعی شده است.

۵۹- يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرَ لِذَنْبِكِ يوسف/ ۲۹

۱) حال که یوسف از این موضوع گذشت؛ ای زن! تو نیز، استغفار کن.

۲) یوسفا! تو از این زن درگذر و ای زن! تو هم استغفار کن.

۳) ای یوسف! از این موضوع، روی گردان (بگذر) و ای زن، تو نیز از گناهت استغفار کن.

۴) ای یوسف! از این موضوع درگذر و از گناهت توبه کن.

۶۰- كَانْ لَمْ يَعْزُوا فِيهَا (هود/۹۵)

۱) مثل آنکه آنها در این [دنیا] بی نیاز نگشتند.

۲) گویا در آن، ساکن نبودند.

۳) گویا در آن سکونت نداشتید.

۴) مثل آنکه از بهره خود سیر نگشتند.

جزء ۱۳

۶۱- آیه « وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنِّي بَابٍ وَاحِدٍ... » (یوسف/۷۶)، با کدام عبارت پایان می‌یابد؟

۱) وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

۲) وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۳) وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۴) وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

۶۲- فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ (یوسف/۹۹)

۱) پس زمانی که (پدر و مادر) یوسف بر او وارد شدند، او آنها را نزد خود گرمی داشت.

۲) پس هنگامی که بر یوسف درآمدند، پدر و مادرش به سوی او پناه آوردند.

۳) پس آن زمان که همگی نزد یوسف آمدند، پدر و مادرش او را آوا (ندا) دادند.

۴) پس هنگامی که بر یوسف وارد شدند، پدر و مادرش را در کنار خویش جای داد.

۶۳- وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِّمَا عَلَّمَانَا (یوسف/۶۸)

۱) و قطعاً همان که به او دانش داد، ما را نیز تعلیم داده است.

۲) و فقط اوست که از دانش برخوردار است؛ از چه رو ادعای دانش می‌کنید؟

۳) و البته او از دانشی برخوردار بود که ما بدو آموخته بودیم.

۴) و همانا او را از دانش برخوردار کردیم به وسیله آنچه که به وی آموختیم.

۶۴- وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ (ابراهیم/۹)

۱) و بی‌گمان ما از آنچه تو ما را به سوی آن فرامی‌خوانی، در شک و تردیدی هستیم.

۲) و همانا ما در شک و تردیدیم که تو ما را به سوی چه چیزی فرا می‌خوانی؟!

۳) و قطعاً ما شک داریم که از چه روی ما را به سوی او فرا می‌خوانی؟!

۴) و ما می‌دانیم که تو در آنچه ما را به آن می‌خوانی، تردید داری.

۶۵- فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخَلِّفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ (ابراهیم/۵۷)

۱) پس هرگز نباید رسولان الهی بپندارند که خداوند در وعده خویش تخلف می‌کند.

۲) پس هیچ‌گاه گمان مبر که رسولان خدا، خلاف وعده او عمل می‌کنند.

۳) پس هرگز مپندار که خدا در وعده خود به پیامبرانش، تخلف می‌کند.

۴) پس مپندارید که خداوند خلاف وعده رسولانش، عمل می‌کند.

جزء ۱۴

۶۶- کدام گزینه، عبارات آغازین دو آیه متوالی را نشان می‌دهد؟

۱) وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ قَالَ فَإِنَّكَ... (سوره حجر)

۲) وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ (سوره نحل)

۳) وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا... لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا... (سوره بقره)

۴) وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

۶۷- وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ (حجر/۶۰)

۱) و قرار دادیم برای شما در آن، معیشت‌ها و کیست از میان شما که خداوند روزی‌رسان او نیست؟

۲) و برای شما و آنها که شما از روزی‌شان بی‌خبرید، در آن معیشتی قرار دادیم.

۳) و در آن، برای شما و هر کس که شما روزی‌دهنده او نیستید، وسایل زندگی قرار دادیم.

۴) و معیشت شما و روزی کسانی که از شما نیستند را در آن، قرار دادیم.

۶۸- قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ (حجر/۳۳)

۱) گفتند: «بلکه ما نزد تو آمدیم، با آنکه آنها در آن تردید داشتند.»

۲) گفتند: «بلکه برای تو چیزی آورده‌ایم که همواره در آن، تردید می‌کردند.»

۳) گفتند: «ما چیزی برای تو آورده‌ایم که هیچ‌گاه نمی‌توانند در آن تردید کنند.»

۴) گفتند: «بلکه ما تو را آورده‌ایم، با آنکه آنها همواره در آن [آمدن تو] تردید داشتند.»

۶۹- وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ (نحل/۹)

۱) و [بیان] راه راست و معتدل بر عهده خداست.

۲) و باید به سوی خداوند راه پیمود.

۳) و برای خدا راه را نمایان ساز.

۴) و پیمودن راه با [لطف] خداست.

۷۰- لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ (نحل/۳۳)

۱) تا برای آنها بیان کنی آنچه را در آن اختلاف دارند.

۲) تا کسی که درباره‌ی او اختلاف دارند، [حقیقت را] برای آنها روشن نماید.

۳) تا بیان نماید برای آنها کسی که خود، در آن اختلاف دارد.

۴) تا آنچه را که در آن اختلاف دارند، برای آنها روشن سازد.

جزء ۱۵

۷۱- آیه پیش از آیه «وَمَا مَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ...» با چه عبارتی پایان می‌یابد؟ (اسراء/۵۹)

۱) إِنْ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

۱) كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

۲) فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

۳) وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

۷۲- ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ (اسراء/۳۵)

۱) هرآنچه پروردگارت به تو وحی کرده، حکمت است.

۲) این خود حکمتی است که به سوی تو وحی شده است.

۳) این از حکمت‌هایی است که پروردگارت به تو وحی کرده است.

۴) این حکمت پروردگار توست که به سوی تو وحی شده است.

۷۳- وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا يَأْتِيَهُ (اسراء/۷۷)

۱) و هرگاه صدمه‌ای در دریا ببینید، هر که را ادعا می‌کنید، جز او گم می‌شوند.

۲) و چون در دریا ضرری به شما برسد، کسی که جز او را بخواند، گمراه می‌شود.

۳) و چون در دریا به شما زبانی (صدمه‌ای) برسد، هر که را جز او می‌خوانید، ناپدید می‌گردد.

۴) و هرگاه در دریا ضرری به شما برسد، هر که را می‌خوانید رها کنید، جز او.

۷۴- وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا (اسراء/۱۳۸)

۱) و می گویند: «اگر وعده پروردگار ما انجام شدنی است، پس او منزّه است.»

۲) و می گویند: «منزّه است پروردگار ما، قطعاً وعده پروردگار ما انجام شدنی است.»

۳) و می گویند: «پروردگار ما منزّه است. همانا وعده پروردگارمان را انجام می دهیم.»

۴) و می گویند: «همانا وعده های خداوند منزّه ما انجام شدنی است.»

۷۵- وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوْزَا إِلَى الْكَهْفِ (كهف/۱۶)

۱) و چون از آنها کناره گیری نمودند، آنها جز خداوند را نمی پرستیدند، پس به غار پناه آوردند.

۲) و آنگاه که آنها از شما کناره گیری کردند، در حالی که خداوند را نمی پرستیدند، پس شما به غار پناه آورید.

۳) و هنگامی که از آنها و از آنچه جز خدا می پرستند کناره گیری کردید، پس به غار پناه ببرید.

۴) و آنگاه که آنها معبودهایشان را کنار نهادند، پس به غاری پناه آوردند.

جزء ۱۶

۷۶- کلمات پایانی آیه «فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا...» و دو آیه متوالی پس از آن، به ترتیب کدام است؟ (مریم/۱۷)

۱) تَقِيًّا. بَغِيًّا. مَقْضِيًّا ۲) سَوِيًّا. بَغِيًّا. مَقْضِيًّا ۳) سَوِيًّا. تَقِيًّا. زَكِيًّا ۴) شَرْقِيًّا. تَقِيًّا. زَكِيًّا

۷۷- قَالَ إِنْ سَأَلْتِكِ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبِي (كهف/۷۶)

۱) گفت: «بعد از این، اگر درباره چیزی از تو پرسش کردم، دیگر با من همراهی نکن.»

۲) گفت: «من زین پس، از تو پرسشی نخواهم کرد، پس مرا از صحبت خویش محروم مساز.»

۳) گفت: «اگر از این پس از تو سؤال کنم، با من همنشین نخواهی بود؟!»

۴) گفت: «آیا اگر چیزی بپرسم، دیگر با من صحبت نخواهی کرد؟!»

۷۸- أَكَادُ أَحْفِيهَا لِتُجْرِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى (طه/۱۵)

۱) هرکس می خواهد کارهای خویش را پنهان کند تا در برابر کارهای (بد) جزا نبیند.

۲) آیا کسی می تواند با پنهان کردن کارهای خویش از جزای آن ها فرار کند؟

۳) می خواهیم آن پنهان باشد تا هرکس تنها در برابر سعی و تلاشش جزا ببیند.

۴) می خواهیم آن را پنهان کنیم تا هرکس در برابر سعی و کوشش خود جزا داده شود.

۷۹- أَوَذَا مَا مِثُّ لَسَوْفَ أُخْرَجَ حَيًّا (مریم/۶۶)

۱) آیا هنگامی که بمیرم، به راستی زنده [از قبر] بیرون آورده می شوم؟!

۲) آیا هرگاه مُردی، به صورت زنده خارج می شوی؟!

۳) آیا هر چه بمیرد، قطعاً زنده خارج می شود؟

۴) آیا زمانی که مرگ سراغم آمد، قطعاً از [عرصه] زندگی خارج می شوم؟

۸۰- أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا (مریم/۷۸)

(۱) آیا بر غیب آگاهی یافته یا از نزد [خدای] رحمان پیمانی گرفته است؟! (۱)

(۲) از غیب آگاه شده و یا پیمان الهی را [به سخره] گرفته است.

(۳) آیا او را بر غیب آگاه ساخته‌اند یا او از [خدای] رحمان پیمانی گرفته است؟! (۳)

(۴) آیا او را بر غیب آگاه ساخته‌اند یا از جانب خداوند امانی دارد؟! (۴)

جزء ۱۷

۸۱- کلمه پایانی آیه «قُلْ مَنْ يَكْفُرْ كُفْرًا...»، چیست؟ (انبیاء/۴۳)

(۴) مُعْرِضِينَ

(۳) يُصْحَبُونَ

(۲) مُعْرِضُونَ

(۱) يُعْرِضُونَ

۸۲- فَلْيَأْتِنَا بَثَائِبٍ كَمَا أَرْسَلْنَا الْأَوَّلُونَ (انبیاء/۴۰)

(۱) پس برای ما آیه‌ای از قرآن بیاورد؛ همان‌گونه که [آیات] پیشین فرستاده شدند.

(۲) پس با معجزه‌ای نزد ما آمد؛ همان‌گونه که برای [مسلمانان] اولیه فرستاده شده است.

(۳) پس باید برای ما نشانه‌ای بیاورد؛ همان‌گونه که پیشینیان [با معجزه] فرستاده شدند.

(۴) پس برای ما نشانه‌ای خواهد آمد؛ همان‌گونه که برای [انسان‌های] اولیه فرستاده شد.

۸۳- وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْدَرُونَ (انبیاء/۵۵)

(۲) و نمی‌تواند با انذار، به گوش ناشنویان صدا را برساند.

(۱) و ناشنویان، صدا (دعوت) را نمی‌شنوند، هنگامی که هشدار داده شوند.

(۴) و دعای ناشنویان را نشنید، هنگامی که انذار می‌شدند.

(۳) هنگامی که ناشنویان انذار داده شدند، صدا (دعوت) را نشنیدند.

۸۴- وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبَ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ (انبیاء/۱۱۹)

(۱) و ای کاش می‌دانستم آن (عذاب) که شما را بدان وعده می‌دهند، نزدیک است یا دور!

(۲) و نمی‌دانم آنچه وعده داده می‌شوید، آیا نزدیک است یا دور؟

(۳) و اگر بدانم که آنچه بدان وعده داده شدید، نزدیک یا دور است، [شما را آگاه خواهم ساخت].

(۴) و نمی‌دانم آیا وعده‌ای نزدیک به شما می‌دهند یا دور؟

۸۵- أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا (انبیاء/۴۴)

(۱) آیا نمی‌بینید که ما پیوسته به سراغ زمین آمده و از عمر آن می‌کاهیم؟

(۲) آیا نمی‌بینند که ما پیوسته سرزمین را مورد توجه قرار داده و کوتاهی نمی‌کنیم؟

(۳) آیا نمی‌بینند که ما به سراغ زمین می‌آییم، در حالی که از اطرافش آن را می‌کاهیم؟

(۴) آیا نمی‌بینند که پیوسته به سراغ (کنج‌های) زمین می‌رویم در حالی که همواره از آن کاسته می‌شود؟

جزء ۱۸

۸۶- آیه پس از آیه «وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...» (مؤمنون/۳۳)، با کدام کلمه پایان می‌یابد؟

(۴) كَارِهُونَ

(۳) يُظْلَمُونَ

(۲) يَجَارُونَ

(۱) غَامِلُونَ

۸۷- هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوعَدُونَ (مؤمنون/۳۶)

(۱) سخت دور است وعده‌های شما.

(۲) دور است، دور است. چرا وعده می‌دهید؟

(۳) سخت است، سخت است، که شما به وعده خود عمل کنید.

(۴) دور است، دور است، آنچه وعده داده می‌شوید.

۸۸- وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ (مؤمنون/۳۵)

(۱) و همانا ما می‌توانیم وعده‌های آنها را به تو نشان دهیم.

(۲) و قطعاً ما توانا هستیم تا شمار (تعداد) آنها را به تو نشان دهیم.

(۳) و به راستی که ما تواناییم تا آنچه را به آنها وعده می‌دهیم، به تو بنمایانیم.

(۴) و همانا ما می‌توانیم ببینیم تو چه وعده‌هایی به آنها می‌دهی.

۸۹- وَءَاتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ (نور/۳۳)

(۱) و از مال خداوند بخشنده، به آنها ببخشید.

(۲) و از آن مال خدا که به شما داده، به آنها بدهید.

(۳) و به آنها دادید از آن مال که خدا به شما داده بود.

(۴) و به آنها دادند از مال خداوند بخشنده.

۹۰- لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَلَكًا فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا (فرقان/۷)

(۱) اگر بر او فرشته نازل نشود که با او انذار دهد، [ما ایمان نمی‌آوریم].

(۲) ای کاش! بر او فرشته [وحی] نازل نمی‌شد تا [او] هشداردهنده باشد.

(۳) چرا فرشته‌ای به سوی او نازل نشده تا همراه وی هشداردهنده باشد؟!

(۴) چرا نزد وی فرشته‌ای نیامد تا او را در هشدار دادن یاری نماید؟!

جزء ۱۹

۹۱- آیه بعد از آیه «أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا» با کدام واژه تمام می‌شود؟ نمل/۷

(۴) مُؤْمِنِينَ

(۳) مُسْلِمِينَ

(۲) صَاغِرُونَ

(۱) مُسْلِمُونَ

۹۲- إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا (فرقان/۴۲)

(۱) بی‌شک اگر بر آن [پرستش خدایان] صبر نمی‌کردیم، از راه خدایان مان گمراه می‌شدیم.

(۲) اگر ما را به صبر بر آن فرانخوانده بودی، حتماً از پرستش خدایان مان گمراه می‌شدیم.

(۳) بی‌تردید اگر بر [پرستش] آن [خدایان] شکیبایی نکنیم، شاید از خدایان مان دور شویم.

(۴) قطعاً نزدیک بود ما را از خدایان مان گمراه سازد، اگر بر [پرستش] آن [بت‌ها] شکیبایی نمی‌کردیم.

۹۳- وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا (فرقان/۵۵)

(۱) و کافران به پروردگار خویش، پشت می‌کردند.

(۲) و کافران در برابر پروردگار خویش، آشکارا می‌ایستند.

(۳) و کافران پیوسته [مخالفت خود] با پروردگارشان را ظاهر می‌کنند.

(۴) و کافران همواره برضد پروردگار خود، پشتیبان [یکدیگر] اند.

۹۴- لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ (شعراء/۵۱)

(۱) اگر ساحران پیروز شدند، حتماً از آنها پیروی می‌کنیم.

(۲) به امید آنکه اگر جادوگران پیروز شدند، از آنها پیروی کنیم.

(۳) شاید ما با ساحران همراه شدیم و آنها [بر موسی (ع)] غالب شدند.

(۴) ممکن است ما از ساحران پیروی کنیم، هر چند آنها پیروز نخواهند شد.

۹۵- هَلْ أَنْتَبَيْكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ (شعراء/۳۳)

(۱) آیا شما را آگاه سازم که چه کسانی نزد شیطان‌ها فرود می‌آیند؟

(۲) آیا شما را خبر دهم که به چه دلیل شیاطین فرود می‌آیند؟

(۳) آیا شما را خبر دهم که شیطان‌ها بر چه کسی فرود می‌آیند؟

(۴) آیا [دوست دارید] شما را مطلع سازم که شیطان‌ها را بر چه کسی نازل می‌کنند؟

جزء ۲۰

۹۶- آيَةُ «أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ...» با کدام کلمه پایان می‌یابد؟ (قصص/۳۲)

(۴) يَكْدِبُونَ

(۳) فَالْأَمِينِ

(۲) الْأَمِينِ

(۱) يَقْتُلُونَ

۹۷- أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ (قصص/۱۹)

(۱) دوست داری که با هم نبرد کنیم همان گونه که دیروز هم با شخصی نبرد کردی؟

(۲) آیا آن کس را که کشتی، همان است که دیروز شخص دیگری را کشته بود؟

(۳) آیا می‌خواهی مرا بکشی چنان که دیروز شخصی را کشتی؟

(۴) آیا می‌خواهی کسی را به قتل برسانی که دیروز شخصی دیگر را کشته بود؟

۹۸- فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ (قصص/۱۳)

(۱) پس ما او را به مادرش باز می‌گردانیم تا چشمش بدو روشن شود و نهراسی.

(۲) و او را به مادرش می‌رسانیم تا چشمش به او آرام گیرد و نترسد.

(۳) و او را به مادرش بازگردانیم تا چشمش روشن شود و اندوهگین نشود.

(۴) پس او را به مادرش رساندیم تا چشم او را روشن سازد و مادرش نترسد.

۹۹- وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ (قصص/۸۷)

(۱) و البته آنها نمی‌توانند تو را از آیات الهی، پس از نزول بر تو، جدا سازند.

(۲) و مبادا تو [کسی را] از آیات خدا، بعد از آنکه بر تو نازل شد، باز داری!

(۳) و البته نباید تو را از آیات خدا، بعد از آنکه به سوی تو نازل شد؛ باز دارند.

(۴) و زنهار! تا تو را از آیات خدا، پس از نزولش، باز دارند.

۱۰۰- لَا تَسْقَىٰ حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ (قصص/۲۳)

(۱) ما [دام‌هایمان را] آب نمی‌دهیم تا [این] شبانان [دام‌هایشان را] برگردانند

(۲) ما نمی‌توانیم [دام‌هایمان را] آب دهیم تا سرچشمه آب خلوت شود.

(۳) ما نمی‌خواهیم [به دام‌هایمان] آب دهیم تا زمانی که همه رعایا از آن سرچشمه برخوردار شوند.

(۴) ما آبی نداریم که [دام‌هایمان را] سیراب سازیم تا هنگامی که چشمه‌سار جاری نشده است.

جزء ۲۱

۱۰۱- سوره مبارکه لقمان با کدام عبارت پایان می‌یابد؟

- (۱) إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (۲) إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۳) وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۴) وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

۱۰۲- وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ (روم/۵۵)

- (۱) و یک روز، رستاخیز برپا می‌شود و خلاف‌کاران را تقسیم می‌کند تا ساعتی بیش درنگ نکنند.
 (۲) و آن روز که قیامت برپا شود، مجرمان را سوگند می‌دهند که آیا جز ساعتی درنگ کرده‌اند؟
 (۳) و روزی که رستاخیز برپا می‌شود، [به‌سرعت] مجرمان را تقسیم می‌کنند، [به گونه‌ای که] جز ساعتی درنگ نکنند.
 (۴) و روزی که رستاخیز برپا شود، مجرمان سوگند یاد می‌کنند که جز ساعتی [بیش] درنگ نکرده‌اند.

۱۰۳- وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا (عنكبوت/۶۱)

- (۱) و قطعاً کسانی را که در [یافتن] راه‌های ما کوشیدند، هدایت خواهیم کرد.
 (۲) و هر کس بخواهد در راه ما جهاد کند، راهش را نشان می‌دهیم.
 (۳) و آنها که در راه ما می‌کوشند، [دیگران را] به راه‌های ما هدایت می‌کنند.
 (۴) و کسانی که در [راه] ما کوشیده‌اند، قطعاً به راه‌های خود، رهنمونشان خواهیم کرد.

۱۰۴- وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا (احزاب/۵۵)

- (۱) و خدا کسانی را که کفر ورزیدند با خشمشان بازگرداند در حالی که به هیچ خیری دست نیافتند.
 (۲) و خداوند کافران را به خاطر خشمشان بازگرداند تا خیری نبرند.
 (۳) و خداوند کسانی که کفر ورزیدند را با خشم بازمی‌گرداند تا خیری نبرند.
 (۴) و خداوند کسانی که کفر ورزیدند، به خاطر خشمشان به خیر نرساند.

۱۰۵- وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ عَدَا لِقْمَانَ (۲۴)

- (۱) و تو چه می‌دانی؟ شاید فردا کسی بتواند چیزی به دست آورد.
 (۲) و فردا هیچ کس نخواهد فهمید که چه چیزی را به دست آورده بود.
 (۳) و هیچ کس نمی‌داند که فردا چه چیزی به دست می‌آورد.
 (۴) و تو چه می‌دانی که فردا هر کس چه چیزی به دست می‌آورد.

جزء ۲۲

۱۰۶- کدام گزینه، عبارات آغازین دو آیه متوالی را به درستی نشان می‌دهد؟

(۱) وَادْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ.... وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمُؤِنَةٍ.... (سوره احزاب)

(۲) إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ.... لِيُؤْفِقَهُمْ أُجُورَهُمْ.... (سوره فاطر)

(۳) أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا.... وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا.... (سوره سبأ)

(۴) وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ.... ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا.... (سوره فاطر)

۱۰۷- ذَلِكْ أَذْنَىٰ أَنْ يُعْرِفَنَ فَلَا يُؤَدِّينَ (احزاب/۵۹)

۱) این [کار] شناخته شدن شان نزدیک تر است، پس نباید خود را آزار دهند.

۲) این [کار] برای آنکه شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند، نزدیک تر (بهتر) است.

۳) این [کار] برای آنکه شناخته شوند نزدیک تر (بهتر) است، پس نباید آزار داده شوند.

۴) این کار شناخته شده تر است و مورد آزار قرار نمی گیرند.

۱۰۸- قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ (سبا/۳)

۱) بگو: «آری و سوگند به پروردگرم، قطعاً در عالم غیب نزد شما خواهد آمد.»

۲) بگو: «آری و پروردگار من [می داند که] عالم غیب، حتماً نزد شما خواهد آمد.»

۳) بگو: «آری و پروردگارم قطعاً شما را به جهان غیب خواهد آورد.»

۴) بگو: «آری، به پروردگارم سوگند، همان دانای نهران، که حتماً برای شما خواهد آمد.»

۱۰۹- قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمِ الْغُيُوبِ (سبا/۱۸)

۱) بگو: «بی گمان، پروردگارم حق را (بر دل ها) القا می کند؛ [او] دانای نهران ها است.»

۲) بگو: «قطعاً پروردگارم، دانای نهران ها، حق را آشکار می کند.»

۳) بگو: «بی شک پروردگارم به حق، از غیب ها آگاه است.»

۴) بگو: «پروردگارم همان داننده غیب هاست که حق را می نمایاند.»

۱۱۰- وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ (فاطر/۴۴)

۱) و چه چیزی در آسمان ها و زمین است که خداوند را ناتوان سازد؟

۲) و چه چیزی (یا چه کسی) در آسمان ها و زمین است که خداوند او را عاجز (دست بسته) کرده باشد؟

۳) و هیچ چیز در آسمان ها و در زمین نیست که خدا را ناتوان سازد.

۴) و آنچه که خدا را عاجز نماید در آسمان ها و زمین نیست.

جزء ۲۳

۱۱۱- آیه پس از آیه «كَانَهُنَّ يَتَّبِعُ مَكُونٌ»، با کدام کلمه آغاز می شود؟ (صافات/۱۹)

۱) قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ (۲) بَلْ هُمْ الْيَوْمَ (۳) فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ (۴) وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ

۱۱۲- بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ (صافات/۱۶)

۱) بلکه تو [از انکارشان] تعجب می کنی و آنها مسخره می کنند.

۳) بلکه آنها شگفتی تو را به سخره می گیرند.

۴) بلکه تو آنها را به شگفت می آوری و تو را ریشخند می زنند.

۱۱۳- مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ (صافات/۴۵)

۱) آیا از مال (دارایی) خویش یاری نمی طلبید؟

۲) شما را چه شده که از یکدیگر یاری نمی طلبید؟

۳) شما را چه شده که یکدیگر را یاری نمی کنید؟

۴) شما را چه شده که مرا یاری نکنید؟

۱۱۴- لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ (صافات / ۴۷)

۱) نه در [هضم] آن سنگینی و مشکلی است و نه از خوردنش سیر می‌شوند.

۲) نه برای بدست آوردنش زحمتی هست و نه از بهره‌مندیش خسته می‌شوند.

۳) نه در آن اثر و تأثیر ناخوشایندی هست و نه به آنها زیان می‌رساند.

۴) نه در آن مایه فساد [جسم و عقل] است، و نه از آن مست و بیهوش می‌شوند.

۱۱۵- إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ (ص / ۶۱)

۱) زیرا آن حقیقت است؛ در حالی که اهل دوزخ با یکدیگر نزاع می‌کنند.

۲) این مجادله اهل آتش قطعاً راست [و حتمی] است.

۳) همانا آن حقیقت است؛ تو با اهل دوزخ مجادله می‌کنی!

۴) قطعاً [چون] آن حق است، اهل آتش به مجادله [با آن] برمی‌خیزند.

جزء ۲۴

۱۱۶- در کدام گزینه، عبارت آغازین و کلمه پایانی آیه‌ای از سوره غافر را به درستی نشان می‌دهد؟

۱) فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ الْفَسَادِ ۲) وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مُسْرِفٌ

۳) أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ وَاقٍ ۴) كَذَلِكَ يُؤْفَكُ تُؤَفَّكُونَ

۱۱۷- فَلَا يَعْزُرَكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ (غافر / ۴)

۱) پس رفت و آمد آنها در شهرها تو را نفریبند!

۲) پس آنها نمی‌توانند در شهرها تو را بفریبند.

۳) پس مبادا از رفت و آمدشان در شهر مغرور شوی!

۴) پس هرگز نیرنگ آنها نباید تو را در شهر بفریبند.

۱۱۸- وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ (غافر / ۳۶)

۱) و فرعون گفت: «اگر مرا رها سازند، موسی را خواهم کشت و او می‌تواند پروردگارش را فراخواند [تا نجاتش دهد].»

۲) و فرعون گفت: «مرا بگذارید تا موسی را به قتل رسانم تا شاید [از ترس] پروردگارش را واگذارد.»

۳) و فرعون گفت: «مرا بگذارید موسی را بکشم و او پروردگارش را بخواند [تا نجاتش دهد].»

۴) و فرعون گفت: «[بنی اسرائیل] مرا رها کرده‌اند. من (نیز) موسی را می‌کشم تا پروردگارش را واگذارد.»

۱۱۹- فَوَقَّعُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا (غافر / ۴۵)

۱) و خداوند نتیجه بد فریبکاری‌شان را [در سوابقشان] نگاه داشت.

۲) پس خداوند آثار بد نیرنگ‌شان را مرتفع ساخت.

۳) پس خدا او را از بدی‌های آنچه [بر ضد او] نیرنگ می‌زدند، نگه داشت.

۴) پس خداوندا [ما را] از بدی فریبکاری‌شان حفظ کن.

۱۲۰- وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ (غافر / ۹)

۱) و هر آنکه از گناهان دوری کند، قطعاً بر او رحم آورده‌ای.

۲) و هر کس خود را در آن روز سخت از بدی‌ها باز دارد، قطعاً بر او رحم خواهی کرد.

۳) و هر کس را که در آن روز از بدی‌ها نگاه داری، به یقین مشمول رحمت ساخته‌ای.

۴) و هر کس را از گناهان دور سازی، حتماً در آن روز رحمت تو را خواهد چشید.

جزء ۲۵

۱۲۱- آیه «تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا...» (شوری/۳۲) با کدام عبارت پایان می‌یابد؟

۱) وَهُوَ الْفَضْلُ الْعَظِيمُ (۲) ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (۳) إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۴) إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ

۱۲۲- فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ (شوری/۵۵)

۱) پس از این رو، دعا کن و پایدار باش، آن گونه که خداوند به تو فرمان داده خواسته آنها را پی نگیر!

۲) پس به خاطر آن، [آنها را] به استقامت فراخوان ولی درخواستشان را پیروی نکن!

۳) پس بنا بر این به دعوت پرداز و همان گونه که مأموری، ایستادگی کن و از هوس‌های آنها پیروی مکن!

۴) پس [مردم را] به آن فراخوان و راستی پیشه کن و آن گونه که خدا فرمان داده، از خواست آنها پیروی مکن!

۱۲۳- وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (شوری/۳۷)

۱) و هنگامی که خشمگین شوند، درمی‌گذرند. (۲) و اگر خشمگین نشوند، مورد مغفرت قرار می‌گیرند.

۳) و هرگاه مورد خشم قرار گیرند، [دیگران را] می‌آمرزند. (۴) و زمانی که خشم نگیرند، یکدیگر را می‌آمرزند.

۱۲۴- وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ (زخرف/۳۱)

۱) و گفتند: «چرا این قرآن بر مردی بزرگ از [آن] دو شهر فرود نیامده است؟»

۲) و گفتند: «چرا این قرآن بر مردی از [آن] دو شهر بزرگ فرود نیامده است؟»

۳) و گفتند: «ای کاش! قرآن بر مردی از شهرهای بزرگ نازل شده بود.»

۴) و گفتند: «اگر قرآن بر مردی بزرگ از آن دو شهر نازل نشود، [ما ایمان نمی‌آوریم].»

۱۲۵- فَاسْرِعْ بَعَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ (دخان/۳۳)

۱) پس شب، بندگان مرا حرکت ده همانا [خداوند] پشتیبان شماست. (۲) پس بندگانم را در شبی به راه انداز؛ همانا، شما تابع فرمان خدا هستید.

۳) پس بندگانم را شبانه حرکت ده، زیرا شما مورد پیگرد هستید. (۴) پس بندگانم را شبی از اسارت برهان؛ زیرا شما مورد تعقیب هستید.

جزء ۲۶

۱۲۶- دو آیه پس از آیه «أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّهِ...» (محمد/۱۱)، با کدام کلمه پایان می‌یابد؟

۱) أَهْوَاءَهُمْ (۲) أَبْصَارِهِمْ (۳) أَمْلِي لَهُمْ (۴) أَرْحَامِكُمْ

۱۲۷- وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ محمد/۳۵

۱) و خداوند شما را همراهی می‌کند تا چیزی از اعمالتان کم نکند. (۲) خدا با شماست، مشروط بر آنکه در کارهای نیک کم نگذارید!

۳) و خداوند با شماست و چیزی از ثواب اعمالتان را کم نمی‌کند! (۴) اگر خدا با شما باشد، چیزی از سود تجارتتان کم نمی‌شود.

۱۲۸- هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ (فتح/۵۸)

۱) او همان کسی است که رسول هدایت‌پیشه و حق‌گرا را فرستاد.

۲) او کسی است که هدایت و دین حق را برای رسولش فرستاد.

۳) او کسی است که پیامبر خود را با هدایت و آیین حق فرستاد. (۴) او همان کسی است که رسول خود، هدایت و دین حق را فرستاد.

۱۲۹- **إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ (حجرات/۶)**

(۱) اگر فاسقی نزد شما آمد، با خبر [و آگاهی، از او] تحقیق کنید تا مبادا با گروهی جاهل روبرو شوید.

(۲) اگر فاسقی، برای شما خبری آورد، پس [در باره آن] تحقیق کنید تا مبادا نادانسته با گروهی برخورد کنید.

(۳) اگر فاسقی را نزد شما آوردند، پس [درباره او] تحقیق کنید تا مبادا به مصیبت قومی جاهل گرفتار آید.

(۴) هرگاه فاسقی برای شما خبری آورد، مراقب باشید تا مبادا از گروهی جاهل آسیب ببینید.

۱۳۰- **هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ (ذاریات/۴۴)**

(۱) آیا خبر [گفتگوی] میهمانان ابراهیم بزرگ و ارجمند، به تو رسیده است؟ (۲) آیا سخن میهمانانی که ابراهیم آنها را گرامی داشته، می دانی؟

(۳) آیا خبر میهمانان ارجمند ابراهیم به تو رسیده است؟ (۴) آیا خبر مهم و ارزشمند میهمانان ابراهیم به تو رسیده است؟

جزء ۲۷

۱۳۱- **سورة «طور»، با کدام واژگان پایان می یابد؟**

(۱) **أَذْبَارَ السُّجُودِ** (۲) **حِينَ تَقُومُ** (۳) **إِدْبَارَ النُّجُومِ** (۴) **لَا يَعْلَمُونَ**

۱۳۲- **فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (ذاریات/۳۵)**

(۱) پس آنچه در آنجا یافتیم، جز خانه‌ای از فرمانبرداران نبود.

(۳) و در آنجا جز [یک] خانه، از مسلمانان نیافتیم.

۱۳۳- **إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (طور/۱۷)**

(۱) همانا اگر ما همواره او را می جوییم؛ از آن روست که او تنها نیکوکار مهربان است.

(۲) قطعاً ما پیش از آنکه او را پیوسته بخوانیم، او تنها نیکوکار مهربان بوده است.

(۳) بی شک ما از پیش، او را می جوییم؛ زیرا او نیک و مهربان است.

(۴) در حقیقت ما از پیش، پیوسته او را می خواندیم؛ همانا تنها او نیکوکار مهربان است.

۱۳۴- **يُعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُوْحَدُّ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ (رحمان/۵)**

(۱) **تبهکاران به چهره‌هایشان شناخته می شوند، پس موهای پیش سر و پاها [یشان] گرفته می شود.**

(۲) **خلاف کاران یکدیگر را از چهره‌شان می شناسند، پس پیشانی و پای یکدیگر را می گیرند.**

(۳) **جنایت کاران را با چهره‌شان می شناسد، پس پیشانی و گامها [شان] گرفته خواهد شد.**

(۴) **خلاف کاران با چهره‌هایشان مشخص خواهند شد، پس [از شرمساری] پیشانی [شان] بر روی زانوهای [شان] هست.**

۱۳۵- **وَكَلَّا وَعَدَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى (حدید/۳۵)**

(۱) و همواره وعده خداوند نیکوست.

(۲) و هرگاه خداوند وعده دهد، نیکویی پدیدار خواهد شد.

(۳) و خداوند همه را دعوت کرد که نیکویی ورزند.

(۴) و خداوند به هر کدام، وعده نیکو داده است.

جزء ۲۸

۱۳۶- آیه « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ..... » (ممتحنه/۱۵)، با کدام عبارت پایان می‌یابد؟

(۱) وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ (۲) وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۳) وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۴) وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱۳۷- فَيَنْبَغُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ (مجادله/۶)

(۱) و آنها نسبت به آنچه کرده‌اند، آگاه خواهند شد. خداوند [کارهایشان را] برشمرده و آنها را فراموش می‌کند.

(۲) و آنچه کرده‌اند را بر خدا عرضه کنند. خدا [کارهایشان را] برشمرده است و حال آنکه او را فراموش کرده‌اند.

(۳) و به آنچه کرده‌اند، آگاه‌شان می‌گرداند. خدا برشمرده است و حال آنکه آنها آن را فراموش کرده‌اند.

(۴) و آنچه کرده‌اند را به ایشان عرضه می‌دارد تا خدا را یاد آورند، حال آنکه آنها او را فراموش کرده‌اند.

۱۳۸- وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا (حشر/۶)

(۱) در دل‌های خود امیدی به باورمندی آنها [منافقان] به واسطه آنچه انجام داده‌اند، ندارند.

(۲) در درون خویش احساس رشک و حسدی نسبت به آنچه به ایشان داده شده است، نمی‌یابند.

(۳) و در سینه‌های خود نیاز و چشم‌داشتی به آنچه [به مهاجران] داده شده است، نمی‌یابند.

(۴) درک درستی از حاجت‌ها و نیازهای باطنی خود، ندارند.

۱۳۹- فَبَايَعْنَهُمْ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اللَّهُ (ممتحنه/۱۲)

(۱) پس با آنها بیعت کن و برای آنها از خدا آمرزش خواه.

(۲) پس باید با او بیعت کنند و از خدا طلب آمرزش کنند.

(۳) پس باید با او بیعت کنند و تو برای آنها از خداوند آمرزش بخواهی.

(۴) پس با آنها بیعت کن و به خاطر خدا، آمرزش آنها را بپذیر.

۱۴۰- لَتُبْعَنَّ ثُمَّ لَنَنْبُوَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ (تغابن/۷)

(۱) (پروردگرم) شما را مبعوث می‌کند و سپس شما را به [حقیقت] آنچه کرده‌اید، آگاه می‌سازد.

(۲) (قسم به پروردگرم) شما را مبعوث می‌کنند و به [حقیقت] آنچه کرده‌اید، آگاه می‌سازند.

(۳) قطعاً برانگیخته خواهید شد؛ سپس شما [حقیقت] آنچه کرده‌اید را می‌یابید.

(۴) قطعاً برانگیخته خواهید شد؛ سپس شما حتماً به [حقیقت] آنچه کرده‌اید، آگاه خواهید شد.

جزء ۲۹

۱۴۱- در کدام گزینه، ترتیب آیات متوالی در سورهٔ مرسلات، رعایت نشده است؟

(۱) وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ - أَلَمْ نُهَمِّكَ الْأَوَّلِينَ (۲) وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ - إِنَّا كَذَّلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

(۳) وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ - أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۴) وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ - هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

۱۴۲- وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ (قلم/۳)

(۱) و بی‌گمان، تو را پاداشی بی‌منت و همیشگی خواهد بود.

(۲) و همانا تو اجر خواهی یافت، بی‌آنکه نیازی به تشکر باشد.

(۳) و قطعاً [تلاش] تو بی‌اجر و پاداش نخواهد ماند.

(۴) و بی‌شک ثواب [کارهای] بی‌منت تو، از آن توست.

۱۴۳- وَأَمَّا مَنْ أَوْقَىٰ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ (حاقه/۴۵)

۱) و اما اگر کارنامه اش به دست چپش داده شود، می گوید: «خدا کند آنها کتابم را به من ندهند.»

۲) و چنانچه کتاب کسی را از سمت چپ به او دهند، پس می گوید: «ای کاش! علمم را نمی دیدم.»

۳) و اما کسی که نامه اعمالش به دست چپش داده شود، پس می گوید: «ای کاش! نامه علمم به من داده نمی شد.»

۴) و اما آنکه کتاب عملش را از سمت بالا (شمال) دریافت کند، خواهد گفت: «ای کاش! کتابم را به کسی [نشان] ندهند.»

۱۴۴- مِمَّا حَطَبَتَّاهُمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا (نوح/۴۵)

۲) از جانب کدامین خطای شان غرق شدند و به آتش درآمدند؟

۴) از سر خطا، خود را غرقه ساختند؛ پس آنها را در آتش افکنید.

۱) به خاطر گناهان شان غرق شدند و به آتشی درآورده شدند.

۳) به سبب خطاهای شان غرق می شوند؛ پس آنها را وارد دوزخ نمایید.

۱۴۵- هَذَا يَوْمَ الْقَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ (مرسلات/۳۸)

۱) این روز پایانی است که شما همانند روز نخستین، جمع می شوید.

۲) این [همان] روزی است که شما با اولین (انسان ها) جمع می شوید.

۳) این [همان] روز دآوری (جدایی) است؛ شما را با پیشینیان جمع کرده ایم.

۴) این همان روزی است که میان شما و پیشینیان جدایی خواهیم افکند.

جزء ۳۰

۱۴۶- کلمات پایانی سه سوره «عبس»، «انشقاق» و «انفطار»، به ترتیب کدام است؟

۱) مَحْفُوظٍ - يَنْظُرُونَ - مَمْنُونٍ ۲) الْقَجْرَةُ - يَنْظُرُونَ - لِلَّهِ ۳) يَنْظُرُونَ - لِلْعَالَمِينَ - مَمْنُونٍ ۴) الْقَجْرَةُ - مَمْنُونٍ - لِلَّهِ

۱۴۷- يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَقْوَابًا (نبأ/۵)

۲) روزی که [خداوند] در «صور» می دمد و شما گروه گروه می آیید.

۴) روزی که «صور» را بدمند، گروه های بسیاری می آیند.

۱) روزی که در «صور» دمیده شود و گروه گروه بیاید.

۳) در روزی که «صور» دمیده شود، شما را دسته دسته می آورند.

۱۴۸- إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (نازعات/۱۲)

۲) هنگامی که پروردگارش او را در سرزمین مقدس «طوی» ندا داد.

۴) هرگاه پروردگارش او را در سرزمینی مقدس، ندا دهد.

۱) هنگامی که پروردگارش را در سرزمین مقدس «طوی» ندا داد.

۳) زیرا در سرزمینی مقدس با پروردگارش روبرو گشت.

۱۴۹- إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ (مطففين/۱۹)

۱) قطعاً مجرمان، همیشه از سوی مؤمنان مورد ریشخند واقع خواهند شد.

۲) زیرا مجرمان [رفتارهای] مؤمنان را تمسخر می کردند.

۳) همانا کسانی که گناه کردند، پیوسته به کسانی که ایمان آوردند، می خندیدند.

۴) بی شک کسانی که جرمی مرتکب شده اند، مؤمنان را به خنده وامی دارند.

۱۵۰- إِنَّ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ (طارق/۴)

۲) قطعاً هر کسی نگهدار نفس خویش است.

۴) همانا هیچ کس نمی تواند نگهدار نفسش باشد.

۱) اگر هر کس نگاهبانی داشته باشد،....

۳) هیچ کس نیست، مگر آنکه بر او نگاهبانی [گماشته] است.